

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3Tos/55/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6319010341
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mário Šulej
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6319010341.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mária Šuleja a sudcov JUDr. Alojza Palaja a JUDr. Slavoja Sendeckého, v trestnej veci odsúdeného C. Z. za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b/ Tr. zák., na neverejnom zasadnutí dňa 15. apríla 2020, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Brezno zo dňa 09.03.2020, sp. zn. 4Nt/31/2019, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť odsúdeného C. Z. zamietla.

odôvodnenie:

Uznesením zo dňa 09.03.2020, sp. zn. 4Nt/31/2019 samosudca Okresného súdu Brezno podľa § 399 ods. 2/ Tr. por. zamietol ako nedôvodný návrh odsúdeného C. Z., nar. XX.XX.XXXX, na povolenie obnovy konania vo veci vedenej na Okresnom súde Brezno pod sp. zn. 3T/99/2016, zo dňa 12.11.2019.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí zo dňa 09.03.2020 sťažnosť, ktorú písomne zdôvodnil prostredníctvom svojej obhajkyne podaním doručeným okresnému súdu dňa 16.03.2020. Namietal, že rozhodnutie okresného súdu je nezákonné a nesprávne. Maloleté deti, na ktoré mu bola súdom uložená vyživovacia povinnosť, nie sú jeho biologické deti. Pred súdom nemal možnosť vykonať navrhnuté dôkazy, a to znalecké dokazovanie na možnosť vylúčenia z prirodzeného otcovstva k maloletým deťom metódou analýzy DNA. Ide pritom o skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme v zmysle § 394 ods. 1/ Tr. por., ktoré by u neho mohli odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo treste. Z uvedených dôvodov navrhol, aby krajský súd zrušil napadnuté uznesenie a povolil obnovu predmetného konania.

Podľa § 192 ods. 1/ Tr. por. pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia. Po postupe v zmysle tohto ustanovenia dospel krajský súd k záveru, že sťažnosť odsúdeného nebola dôvodne podaná, pretože v posudzovanom prípade neboli splnené zákonné podmienky obnovy konania v zmysle obsahu ust. § 394 ods. 1/ Tr. por.

Odsúdený C. Z. bol rozsudkom Okresného súdu Brezno zo dňa 13.10.2016, sp. zn. 3T/99/2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 17.10.2017, sp. zn. 5To/86/2017 právoplatne uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b/ Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podaním doručeným okresnému súdu dňa 12.11.2019 požiadal o povolenie obnovy konania vo vyššie uvedenej veci.

Podľa § 394 ods. 1/ Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr nežnáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

V zmysle hypotézy uvedenej v právnej norme je súd povinný povoliť obnovu konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom ak :

- existujú nové skutočnosti alebo dôkazy
- tieto nové skutočnosti alebo dôkazy boli súdu skôr nežnáme
- tieto skutočnosti a dôkazy by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine

Rozhodovacou praxou bolo ustálené, že ak odsúdený navrhuje vykonať dôkazy skôr nežnáme, súd je povinný citlivo a zároveň spravodlivo posúdiť potrebu ich vykonania na verejnom zasadnutí a spravidla až po vykonaní dovtedy neznámych dôkazov na verejnom zasadnutí môže súd so znalosťou veci zodpovedne rozhodnúť, či ich dôkazná hodnota by mohla privodiť iné rozhodnutie o vine alebo treste v pôvodnom konaní. Napokon to je samotnou podstatou konania o návrhu na povolenie obnovy konania - posúdiť, či dovtedy súdu nežnáme skutočnosti alebo dôkazy môžu viesť k zmene rozhodnutia v pôvodnom konaní. Záver o tom, či existencia nových skutočností alebo nových dôkazov je spôsobilá odôvodniť iné, než pôvodné právoplatné rozhodnutie, môže súd ustáliť len porovnaním doposiaľ vykonaných dôkazov s dôkazným významom novotvrdených skutočností alebo novovykonaných dôkazov a to v rozsahu ustanovenia § 2 ods. 12/Tr. por. , ktorý postup nie je v rozpore s požiadavkami vyplývajúcimi z ust. § 2 ods. 19/Tr. por.

Úlohou obnovy konania ako mimoriadneho opravného prostriedku je teda zistiť, či vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr nežnáme, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine odsúdeného. Zákonnosť a odôvodnenosť pôvodného rozhodnutia sa v konaní o obnove konania nepreskúma.

Okresný súd v danom prípade postupoval dôsledne a dokazovaním, ktoré na verejnom zasadnutí vykonal, si vytvoril dostatočný skutkový základ pre rozhodnutie, že v prípade odsúdeného C. Z. neboli splnené podmienky pre povolenie obnovy konania v predmetnej trestnej veci. Výrok o zamietnutí jeho návrhu tak zodpovedá stavu veci a zákonu, pričom aj konanie, ktoré mu predchádzalo, bolo vykonané prvostupňovým súdom v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku. Napadnutému rozhodnutiu nemožno vytknúť žiadnu chybu či nedostatok, a keďže prvostupňový súd svoje rozhodnutie odôvodnil dostatočne a presvedčivo, krajský súd na odôvodnenie napadnutého uznesenia na stranách 4 a 5 odkazuje, keďže opakovať správne a podrobné dôvody zákonného rozhodnutia by bolo nadbytočné.

Treba stručne zdôrazniť, že odsúdený sa obnovy konania domáha argumentujúc tým, že nie je biologickým otcom detí, za nezaplatenie na výživu ktorých bol v predmetnej veci odsúdený. S jeho obhajobou v uvedenom smere sa však v pôvodnom konaní relevantným spôsobom vysporiadal tak prvostupňový súd, ako aj súd druhostupňový, ktorý vo veci rozhodoval na podklade ním podaného odvolania. Oba súdy bez pochybností dospeli k záveru, že žalovaný skutok spáchal práve on, a to aj s poukazom na to, že podľa zistení krajského súdu bol ním podaný návrh na zapretie otcovstva v civilnom konaní odmietnutý v dôsledku jeho pasivity, keď nereagoval na výzvu súdu. Namietanú skutočnosť o tom, že nie je biologickým otcom detí, nijakým spôsobom nepreukázal ani aktuálne, a tá zostala len v rovine jeho tvrdenia.

Záverom preto krajský súd konštatuje, že odsúdeným tvrdená skutočnosť, o ktorej mal vedomosť už v pôvodnom konaní, nie je v spojení s už skôr známymi dôkazmi takého charakteru a dôkazného významu, aby mohla mať vplyv na iné rozhodnutie o jeho vine a treste.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Z uvedených dôvodov krajský súd v súlade s citovaným ust. § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.